

Feedback voorstelling “Vind je het gek!” van een aantal SW-studenten

Voorstelling 29 januari 2018 bij de HZ University of Applied Sciences, Vlissingen

De voorstelling “Vind je het gek!” boeide me van begin tot eind. Het is bijzonder hoe het onderwerp op zo’n mooie, kloppende manier wordt neergezet, zonder dat het zwaar of juist saai wordt. De combinatie met de muziekstukken tussendoor maakte het een prachtig, aangrijpend geheel. Wat ik persoonlijk mooi vond, is dat ik veel typische dingetjes vanuit de praktijk kon herkennen in de voorstelling, wat het erg realistisch en interessant maakte. Zowel Nynka als Rob zijn beide gepassioneerd met het stuk bezig, waardoor het stuk overtuigend en krachtig wordt.

Ik vond het een hele goede en leerzame voorstelling. De doelgroep is nieuw voor mij waardoor ik het lastig in te schatten vind wat ik kan verwachten. Door de voorstelling heb ik een duidelijk beeld gekregen over wat er in een cliënt om kan gaan. Ik heb gezien dat het gebaseerd is op echte verhalen en daardoor bleef het mijn aandacht houden.

De theatervoorstelling was realistisch en richt zich goed op de verschillende psychische kwetsbaarheden. Het theaterstuk toont een realistisch beeld van verschillende ziektebeelden, pieken en dalen. Ik kon met het theaterstuk een goede koppeling maken naar de praktijk. Je wordt meegenomen in de ziekte, je voelt wat het met de mensen doet en ervaart de machteloosheid en het verdriet van zo een persoon. De echtheid is wat het voor mij leerzaam maakte, Nynka kan zich goed inleven en dat maakte het voor mij “echt”. Door de liedjes en de humor tussendoor was het theaterstuk niet zo beladen, dat vind ik belangrijk. Wat ik ook erg goed vond waren de kaartjes met vragen aan het einde van het theaterstuk, hierdoor word jezelf ook aan het denken gezet en door er met elkaar over te praten worden verschillende visies gedeeld.

Ik zou als tip mee willen geven (wellicht voor een volgend stuk); meer handvaten voor ons als toekomstig professionals. Nynka interviewt en spreekt mensen met een psychische kwetsbaarheid; wat werkt wel in de hulpverlening en wat heeft bij die mensen totaal niet geholpen? Dat zijn vragen waar ik altijd nieuwsgierig naar ben en waar wij als toekomstig professionals alleen maar van kunnen leren.

Ik vond de voorstelling erg indrukwekkend. Het zet je echt aan het denken. Ik betrapte mezelf er ook regelmatig op dat ik dacht ‘wanneer stopt dit’ bijvoorbeeld tijdens een heel hard geluid, of als er zovaak van rol geschakeld werd dat ik moeite had om dit bij te houden. Dit zette mij aan het denken, omdat dit voor mensen met bijvoorbeeld schizofrenie dagelijkse koek kan zijn. Dit maakt het ook echt pittig om te zien als je je daar bewust van bent, hoe heftig iets je leven eigenlijk kan verstoren. Maar ook hoe eng het bijvoorbeeld ook is om iemand in isolatie te stoppen, om het maar even zo te noemen. Ik snap dat er soms in een crisis geen andere uitweg wordt gezien, maar ik vind het zo een enorm tekort dat er bijvoorbeeld door personeel tekort zo een enorme maatregel op iemand zijn leven moet worden toegepast. Het is zo een grote ingreep op je leven.

Ik vond het in dit stuk ook heel sterk dat er echt heel erg veel moeite is gedaan om echte verhalen te verwerken, omdat dit het nog zoveel meer kracht geeft. Ik vind het heel knap hoe alles zo perfect bij elkaar paste, als puzzelstukjes die in elkaar klikte. Juist omdat het soms chaotisch was, wat ook de bedoeling was (voornamelijk tijdens de schakelingen tussen de verschillende rollen/verhalen), maakte het heel indrukwekkend en ook heel ‘echt’. De psychiatrie kan ook heel chaotisch en druk zijn, wat het gewoon heel realistisch maakte. Ik heb van dit stuk genoten, ook de muziek paste zo mooi. Ook mooi om de samenwerking tussen deze twee mensen te zien. Chapeau!